

עין משפט
גר מצוה

מא:

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

ג א מ"י ט"ה המלכות
שמיטה הלכות יד קמג
פסין סג פושע י"ד פ"י ו
פסין פ:
מא ב מ"י פ"ה המלכות
מלכות אגרות
הלכה כג ופ"ד מהל'
אגרו מצוה הלכה א':
גב ג מ"י פ"ה מהל' מקי'
ממון הלכה ב והלכה
י':

היבא דברק צור בו' אע"ג דשמיטה גזור כשירה מכל מקום
כיון דהך שמיטה כעין סקילה אקרה מורה ומשני אטו
סקין כתיב בהדיא ולא אמרו לור אלא מרביחא כן הוא עיקר שמיטה
גזור אפילו לשמוע למחילה כמו בסבין ולפיכך אין למלק כלל בין
צור לסקין ובדין הוא דליבעי לאתוי
בריימא דכלל שוחטין בין גזור בין
נקרומת בו' (מולין דף טו:) דמשמע
למחילה אלא דניחא ליה להביא
המשנה ומ"מ סמין אנרימא דשריא
אפילו למחילה ובהאי מקדש (קדושין
דף טו:) מימי הנרימא אהך מילמא
גופה: **נפקא** אהו פתח בשרו.
משמע דרבי יוסי הגלילי דריש
אמין דאיהו דריש לקמן נקי מדמי
ולדות וימיה דנפרק המקשה (מולין
דף ע: וסו:) גבי הא דתנן רבי יוסי
הגלילי אומר בטמאה טמא בטמאה
טמא דרביש מהלכי כפיס כמיה
טמאמי לן ופרין קלוטה כמעי
קלוטה ליטמא דהמלך ד' (נמנהלכין)
ד' היא ומאי קשה הא קתני בטמאה
טמא והאי בטמאה טמא דרבי יוסי
הגלילי וימין דרביש אמין ע"כ כר"ש
ס"ל דאומר גמל כמעי פרה כדמוכח
כפ"ק דנכורות (ד' ו:) דמאן דשרי
לא דריש אהו יו"ל דמחלין פריך
מקלוט שראש ורובו דומה לאמו
דמודה ר"ש דשרי כדמוכח פרק קמא
דנכורות (סו:) "א"ג רואי לישב דברי
רבי יוסי הגלילי דמחלין אפילו
לרנן דנכורות: **כ"ן** אהך תירא פירש. אע"ג
א"ת ה' אהך תירא פירש. אע"ג
דכפ"ק דקדושין (ד' ו:): דריש גאמר
איט אמר ואביו ודברו ונאמר את
ה' אלהיך תירא הנהו הכתוב מורא
אז ואם למורא שמים לא הוה ניחא
ליה למדרשה לאוקמי לעשה ימירא:
לרבות ת"ח. וא"ת מפני שיהיה
תקום למה לי תיפוק ליה מהכל וי"ל
דהכל כרבו מונק דתנן (אבות פ"ד
משנה י"ג) מורא רבן כמורא שמים
או ברב מופלג דהוה כעין רבו:
נב"י שחצי כופר. לזה כעני למימר
נקי מדמי ולדות כרבי יוסי

היבא דברק צור ושחט בו דעבריה כעין
סקילה אבל היבא דשחטיה בסבין לא אמרי
אטו סבין כתיבא באורייתא והתנן "השוחט
במגל יד בצור דנפקא ליה איסור אכילה ואיסור
הנאה מלא יאכל את בשרו בעל השור נקי
למה לי ילהנאת עורו דסלקא דעתך אמינא
בשרו הוא דאסור בהנאה אבל עורו נשחרי
בהנאה קמשמע לן בעל השור נקי ולהנך
תנאי דמפקי ליה להאי בעל השור נקי
לדרשה אחרונא (ברבעין למימר קמין) הנאת
עורו מנא להו נפקא להו מואת בשרו את
הטפל לבשרו מאי ניהו עורו והאי תנא "את
לא דריש כרתניא" שמוען העמסוני ואמרי
לה נחמיה העמסוני הנה דריש כל אמרי
שבתורה כיון שהגיע ילאת ה' אלהיך תירא
פירש אמרו לו תלמידיו רבי כל אתין שדרשת
מה תהא עליהן אמר להם כשם שקבלתי
שכר על הדישה כך קבלתי שכר על
הפרישה עד שבא ר' עקיבא ולימד את ה'
אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים: ת"ר
ובעל השור נקי רבי אליעזר אומר ינקי מחצי
כופר אמר לו ר' עקיבא והלא הוה צעמו אולם
משתלם אלא מגופו הביאהו לברית דין וישלם
לך אמר לו רבי אליעזר כך אני בעיניך שדיני
בוה שחייב מיתה אין דיני אלא כשהמית את
האדם על פי עד אחד או על פי בעלים על

היבא דברק צור ושחט
בו דסקילה היא דמנלס
לא מני נפיק. ללאו נלס
הוא. אכל שמיטה סבין
לא (קדושין י"ג.) אטו
סבין כתיבא באורייתא.
אכל שמיטה. וימין דהכי
הוא כי שמיטה נמי גזור
לאו סקילה היא אלא
שמיטה. וזכר לן הכתוב
שמי ויהא הדין סבין
(שם.) במגל יד. רשפ"א
נלל"ו ים לה שמי פיות
האמת מלקה בסבין והאמת
י' לה שמיטה (מולין)
א"ת לא דריש.
לרביא דסבין לה שמיטתן
המקומו (פסחים כ"ב.)
פירש מלכות (קדושין
י"ג.) הנה דריש כל
אתין שבתורה. לרביא
(פסחים כ"ג.) כיון שהגיע לאת
ה' אלהיך תירא אמר
מה אכרע לרע עמו.
פירש. מטלן וזמר ו'
מכל ריבויין שדרש. דמדהא
לאו לרביא אלא סלכו נמי
לאו לרביא אמו (פסחים
כ"ב.) פירש מכל דרשות
שרש. דכל אמין נקי ממני
לרבות זה אין מה לרבות
וי (נכורות י"ג.) הריא
לרבות שום דבר לשמיטה
למורא הקוים (קדושין י"ג.)
לרבות תלמידי חכמים.
שהא מורא רבן כמורא
שמים (פסחים כ"ב.) נקי
מחצי כופר. אשכר רב
את האדם נקי מחצי כופר.
ואע"ג דתנן משלם כופר
שלא לא אמרין סם יטלם
מני כופר כי היכי דני
טוקן משלם מני חק
(קדושין י"ג.) וכע"ז פסחים
כ"ב. (יבמות ס"א.) כופרא
כפרה. לנפר על זה סתרי
שיר את האדם (מכות ב.)

היבא דברק צור ושחט
בו דסקילה היא דמנלס
לא מני נפיק. ללאו נלס
הוא. אכל שמיטה סבין
לא (קדושין י"ג.) אטו
סבין כתיבא באורייתא.
אכל שמיטה. וימין דהכי
הוא כי שמיטה נמי גזור
לאו סקילה היא אלא
שמיטה. וזכר לן הכתוב
שמי ויהא הדין סבין
(שם.) במגל יד. רשפ"א
נלל"ו ים לה שמי פיות
האמת מלקה בסבין והאמת
י' לה שמיטה (מולין)
א"ת לא דריש.
לרביא דסבין לה שמיטתן
המקומו (פסחים כ"ב.)
פירש מלכות (קדושין
י"ג.) הנה דריש כל
אתין שבתורה. לרביא
(פסחים כ"ג.) כיון שהגיע לאת
ה' אלהיך תירא אמר
מה אכרע לרע עמו.
פירש. מטלן וזמר ו'
מכל ריבויין שדרש. דמדהא
לאו לרביא אלא סלכו נמי
לאו לרביא אמו (פסחים
כ"ב.) פירש מכל דרשות
שרש. דכל אמין נקי ממני
לרבות זה אין מה לרבות
וי (נכורות י"ג.) הריא
לרבות שום דבר לשמיטה
למורא הקוים (קדושין י"ג.)
לרבות תלמידי חכמים.
שהא מורא רבן כמורא
שמים (פסחים כ"ב.) נקי
מחצי כופר. אשכר רב
את האדם נקי מחצי כופר.
ואע"ג דתנן משלם כופר
שלא לא אמרין סם יטלם
מני כופר כי היכי דני
טוקן משלם מני חק
(קדושין י"ג.) וכע"ז פסחים
כ"ב. (יבמות ס"א.) כופרא
כפרה. לנפר על זה סתרי
שיר את האדם (מכות ב.)

תורה אור השלם
1. את ?? אלהיך תירא
ואתו תעבד ובשמו
תשבעי דברים י ג

גליון הש"ס
נב"י א"ת אמר ליה ברשא.
כעין זה נדה דף י' ע"א:
הוסי' ר"ה נפקא בו' א'
נב"י רוצה ליישב כעין זה
ע"י לקמן זה ע"א נב"י
ד"ה מ"י ע"א נב"י ע"א

מוסף רש"י
היבא דברק צור ושחט
בו דסקילה היא דמנלס
לא מני נפיק. ללאו נלס
הוא. אכל שמיטה סבין
לא (קדושין י"ג.) אטו
סבין כתיבא באורייתא.
אכל שמיטה. וימין דהכי
הוא כי שמיטה נמי גזור
לאו סקילה היא אלא
שמיטה. וזכר לן הכתוב
שמי ויהא הדין סבין
(שם.) במגל יד. רשפ"א
נלל"ו ים לה שמי פיות
האמת מלקה בסבין והאמת
י' לה שמיטה (מולין)
א"ת לא דריש.
לרביא דסבין לה שמיטתן
המקומו (פסחים כ"ב.)
פירש מלכות (קדושין
י"ג.) הנה דריש כל
אתין שבתורה. לרביא
(פסחים כ"ג.) כיון שהגיע לאת
ה' אלהיך תירא אמר
מה אכרע לרע עמו.
פירש. מטלן וזמר ו'
מכל ריבויין שדרש. דמדהא
לאו לרביא אלא סלכו נמי
לאו לרביא אמו (פסחים
כ"ב.) פירש מכל דרשות
שרש. דכל אמין נקי ממני
לרבות זה אין מה לרבות
וי (נכורות י"ג.) הריא
לרבות שום דבר לשמיטה
למורא הקוים (קדושין י"ג.)
לרבות תלמידי חכמים.
שהא מורא רבן כמורא
שמים (פסחים כ"ב.) נקי
מחצי כופר. אשכר רב
את האדם נקי מחצי כופר.
ואע"ג דתנן משלם כופר
שלא לא אמרין סם יטלם
מני כופר כי היכי דני
טוקן משלם מני חק
(קדושין י"ג.) וכע"ז פסחים
כ"ב. (יבמות ס"א.) כופרא
כפרה. לנפר על זה סתרי
שיר את האדם (מכות ב.)

פי בעלים מודה בקנס הוא קסבר (כופרא כפרה תניא אידך אמר לו רבי
אליעזר עקיבא כך אני בעיניך שדיני בוה שחייב מיתה אין דיני אלא במתכוון
להרוג את הבהמה והרג את האדם למצרי"י והרג ישראל לנפלים והרג בן
קיימא * הי אמר ליה ברישא רב כהנא משמיה דרבא אמר מתכוון אמר ליה
ברישא רב מביומי משמיה דרבא אמר המית אמר ליה ברישא רב כהנא
משמיה דרבא אמר מתכוון אמר ליה ברישא משל לצייד ששולה רבים מן הנה
משכח

פי בעלים מודה בקנס הוא קסבר (כופרא כפרה תניא אידך אמר לו רבי
אליעזר עקיבא כך אני בעיניך שדיני בוה שחייב מיתה אין דיני אלא במתכוון
להרוג את הבהמה והרג את האדם למצרי"י והרג ישראל לנפלים והרג בן
קיימא * הי אמר ליה ברישא רב כהנא משמיה דרבא אמר מתכוון אמר ליה
ברישא רב מביומי משמיה דרבא אמר המית אמר ליה ברישא רב כהנא
משמיה דרבא אמר מתכוון אמר ליה ברישא משל לצייד ששולה רבים מן הנה
משכח

היבא דברק צור ושחט בו דעבריה כעין
סקילה אבל היבא דשחטיה בסבין לא אמרי
אטו סבין כתיבא באורייתא והתנן "השוחט
במגל יד בצור דנפקא ליה איסור אכילה ואיסור
הנאה מלא יאכל את בשרו בעל השור נקי
למה לי ילהנאת עורו דסלקא דעתך אמינא
בשרו הוא דאסור בהנאה אבל עורו נשחרי
בהנאה קמשמע לן בעל השור נקי ולהנך
תנאי דמפקי ליה להאי בעל השור נקי
לדרשה אחרונא (ברבעין למימר קמין) הנאת
עורו מנא להו נפקא להו מואת בשרו את
הטפל לבשרו מאי ניהו עורו והאי תנא "את
לא דריש כרתניא" שמוען העמסוני ואמרי
לה נחמיה העמסוני הנה דריש כל אמרי
שבתורה כיון שהגיע ילאת ה' אלהיך תירא
פירש אמרו לו תלמידיו רבי כל אתין שדרשת
מה תהא עליהן אמר להם כשם שקבלתי
שכר על הדישה כך קבלתי שכר על
הפרישה עד שבא ר' עקיבא ולימד את ה'
אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים: ת"ר
ובעל השור נקי רבי אליעזר אומר ינקי מחצי
כופר אמר לו ר' עקיבא והלא הוה צעמו אולם
משתלם אלא מגופו הביאהו לברית דין וישלם
לך אמר לו רבי אליעזר כך אני בעיניך שדיני
בוה שחייב מיתה אין דיני אלא כשהמית את
האדם על פי עד אחד או על פי בעלים על